

Jaagpad

Een peloton wielertoeristen neemt de hele baan in. © BELGA

Lo maar een namiddag enkele maanden geleden. Op een breed fietspad rijdt voor ons een vrouw op een elektrische fiets. Grote tred, lage snelheid, beetje wankel. Wij komen achterop en rijden 20 per uur, niet snel, maar toch het dubbele van die vrouw. Mijn fietsmaat rijdt eerst, vertrouwt het niet en springt van het fietspad, de weg op. Dat durf ik niet meer want er komt een auto aan, aldus mijn radartje.

Ik bel. Geen reactie. Ik bel nog eens. Voor de kenners: met een Spurcycle, de luidste bel en ook nog eens pokkeduur. Niks. Ik nader en zeg hallooooo. Aha, de vrouw heeft het kennelijk gehoord; ze schuift vreemd genoeg op naar links en laat plaats rechts. Ik rijd haar voorbij, maar als ik ter hoogte van haar ben, besluit ze ineens rechtsaf een winkelcentrum in te slaan. Fuck, ze had dus niets gehoord. We raken elkaar niet omdat ik mij met een brede zwieper voorbij haar schiet. Toch valt ze. Van de schrik.

Ik besluit om te draaien en te kijken of ik moet helpen. Ik verwacht dus enige dankbaarheid, maar krijg de wind van voren. Hoezo dan, vraag ik haar. U neemt het hele fietspad in, gaat eerst naar links en dan zonder arm uit te steken naar rechts? Bovendien valt u, wellicht omdat u niet in staat bent om met deze fiets te rijden. Dat viel niet goed, maar het was de waarheid en die valt nooit goed als het gaat om rijkunsten.

Ik las deze week alles over die arme man die, nadat een groep wielertoeristen hem was gepasseerd, is gevallen op een jaagpad langs een kanaal omdat zijn stuur het stuur van een inhaler heeft geraakt. Hij heeft het niet overleefd. Mijn eerste reactie: wijdden de kranten maar zoveel pagina's telkens wanneer iemand op een fiets wordt aangereden door een auto. Tweede reactie: wat als in mijn geval die vrouw op haar hoofd in plaats van op haar bips was gevallen en het niet had overleefd? Had men dan ook mijn Garmin in beslag genomen om te kijken of ik niet te hard reed? Moet ik voortaan met een dash/bodycam met geluidsopname rijden?

Fietsers die met fietsers botsen, het is een zeldzaamheid. Fietsers die iemand iets aandoen ook. Er bestaat een boutade: fietsers vegen even vaak hun voeten aan de verkeersregels als automobilisten, maar de fietser die daardoor iemand doodrijdt (tenzij zichzelf) moet nog worden geboren. Dat is vol-

gens sommige media achterhaald na deze week, en uiteraard wordt met de vinger naar een groep (snellere) wielertoeristen gewezen. Wielerterroristen dus.

Zal ik mij eens niet populair maken? Voor de verandering? Ik heb een hekel aan mensen die zich voortbewegen, met welke modus dan ook, zonder kennis van de regels en zonder de juiste vaardigheden. Maar ik heb een nog grotere hekel aan grote groepen wielertoeristen die erop uit zijn om met zo veel mogelijk, zo snel mogelijk te fietsen. Die menen dat ze als volume in groep meer rechten kunnen laten gelden tegenover de medeweggebruikers dan als ze als individu onderweg zouden zijn.

Ik ken die groepen. Ik kruis die ook soms, of ze halen mij in, bulderend en schruwelend, driekwart tussen hun kader hangend. Ik kan hen met naam en toenaam benoemen in mijn provincie en ik vervloek ze. Ze geven elkeen die met een koersfiets een

beetje sportief wil rijden, een slechte naam. Je vraagt je af wie ze kopiëren. Ik kruis ook soms profs en amateurs die samen rijden. Die gedragen zich to-taal anders en er kan zelfs een groet af.

Automobilisten op de autoweg rijden tussen 70 en 120 kilometer per uur. Het verschil is zeventig procent. Ze zitten bovendien goed beschermd in hun carrosserie. De snelste fietsers op een jaagpad rijden vier keer sneller dan de traagste, driehonderd procent verschil. Als ze vallen,

gaan ze bijna steeds tegen de grond, onbeschermd.

Er moet iets gebeuren op die steeds drukkere jaag- en andere fietspaden en dat is niet op te lossen met flicscontroles. Al zou een agent met een speedgun te zijner tijd wonderen kunnen doen, al was het maar om de illegaal ondersteunde pseudoracefietsen in beslag te nemen.

Een combinatie van respect voor elkaar... Kennis van de regels... Invoering van nieuwe regels zoals verboden om naast elkaar te rijden als de weg/het pad smaller is dan vier meter. Onze archaïsche fietsinfrastructuur kan de toename van fietsers onmogelijk volgen, dus zal het van gezond verstand en gedragswijzigingen moeten komen.

Ik heb een voorstel. Groepen fietsers die niet op de weg rijden maar op jaag- en andere fietspaden zouden uit maximaal tien fietsers mogen bestaan. Zijn ze met meer: verplicht op de gewone weg, per twee, en gevolgd door een auto. En als nu ook de wielersclubs én OKRA boos worden, dat kan er ook nog bij.

**Onze archaïsche
fietsinfrastructuur
kan de toename van
fietsers onmogelijk
volgen, dus zal het
van gezond verstand
moeten komen**